

حرف حساب

سینمای دفاع مقدس دلسوز می‌خواهد

■ انسیبه شاه‌حسینی / کارگردان

من دو بار متولد شدم؛ یک بار در سال ۱۳۳۳ و دومین بار زمانی که ۲۸ساله بودم، در میان خاکسترهای جنگ به دنیا آمدم و دفاع مقدس مسئله مهم شخصی من است. در سال‌های جنگ چیزهایی در شرایط آن سال‌ها دیدم و انسان‌هایی را شاهد بودم که پشت خاکریزها به پیغمبری رسیده بودند. آنچه دیدم را باید بازگو کنم و اگر آن اتفاق‌ها، انسان‌ها و شرایط سال‌های دفاع مقدس را به تصویر نکشم، گناه کرده‌ام. سینمای دفاع مقدس، یعنی به تصویر کشیدن فرهنگ ایثار و برادری در پشت خاکریزهایی که رزمندگان برای باز کردن معبرها از هم سبقت می‌گرفتند. این از خودگذشتگی‌ها به خاطر فرهنگ عاشورایی‌ای است که رزمندگان داشتند و چنین فرهنگی در هر شرایط و در هر جامعه‌ای جوابگوی تمامی مسائل در حوزه‌های مختلف حتی سیاسی و اقتصادی است. در سینمای ملی، فقط دفاع مقدس است که می‌تواند بایستد و پرچمدار حق و حقیقت باشد. وقتی فیلم‌های دفاع مقدس خوب ساخته و از آنها به خوبی حمایت شود، همین سینما پاسخی برای خیلی از سوالات و مسائل در جامعه ماست اما تولیدات دفاع مقدسی حامی آنچنانی به غیر از کسانی که دلسوزند، ندارند. اما برخی که امکانات دارند آنها را در اختیار تولیدات دفاع مقدسی نمی‌گذارند و در این میان عده‌ای هم هستند که سینمای دفاع مقدس را به فراموشی سپرده‌اند. اتفاق‌های خوبی در سینمای دفاع مقدس افتاده و اتفاق‌های خوب دیگری در راه است. هر وقت که خبرهای ساعت ۱۴ را گوش می‌دهم، می‌شنوم که هر روز کتاب جدیدی در مورد دفاع مقدس نوشته شده و این مایه خوشحالی‌ام را فراهم می‌کند چرا که از دغدغه‌های رهبر معظم انقلاب بوده و بر آن تأکید دارند. نویسندگهای دفاع مقدس به سمت نوشتن بیوگرافی شهدا رفته‌اند که اگر حمایت‌های شایانی از این دست تولیدات در سینما شود، سینمای دفاع مقدس بار دیگر به تنظیمات سابق خود بازمی‌گردد.

رویداد «هفت»، سینماپر تره» به تیر ماه رفت

زمان برگزاری رویداد «هفت»، سینماپر تره» از سوی گروه سینمایی هنر و تجربه تغییر کرد. پس از انتشار خبر برگزاری رویداد «هفت»، سینماپر تره»، استقبال خوبی از سوی علاقه‌مندان سینما و دانشجویان رشته‌های مختلف هنری انجام شد. با توجه به هم‌زمان شدن این رویداد با امتحانات پایان ترم دانشجویان و مراکز آموزشی و همچنین به دلیل تقاضای جمع زیادی از دانشجویان

و هنرپژوهان، برای ایجاد فرصتی بهتر برای امکان تماشای این آثار، به رغم برنامه‌ریزی‌های صورت گرفته زمان برگزاری رویداد «هفت، سینماپر تره» به تیرماه موکول شد. در این رویداد فیلم‌های مستند کمپاب «فیلمی هرگز پایان نمی‌یابد» به کارگردانی یوجینو کاپوچو، مستند «چانگو و جانگو – سرچو کوربوچی» به کارگردانی لورنا رانا، مستند «یک سال در زندگی اینگمار برگمان» به کارگردانی جین مگ نیوسان، مستند «روح پیتر سلرز» به کارگردانی پیتز مداک، مستند «لینچ – اوز» به کارگردانی الکساندر او فلیپ، مستند «فورمن در برابر فورمن» به کارگردانی هلنا تریشیکو و یاکوب هینیا و مستند «چشم‌ان اوسن ولز» به کارگردانی مارک کوزینز با زیرنویس فارسی به نمایش در خواهد آمد و بعد از نمایش فیلم نیز نشست‌های نقد و بررسی با اجرای امیر قادری و با حضور سینماگران و منتقدان شناخته‌شده برگزار خواهد شد.

این رویداد توسط گروه سینمایی هنر و تجربه و با همکاری مرکز گسترش سینمای مستند، تجربی و پویانمایی، جشنواره سینماحقیقت، وب‌سایت کافه سینما و پردیس سینمایی جاسرو برگزار می‌شود.

دیدگاه

موزه فلسطین نباید تعطیل شود

ساختمان موزه هنرهای معاصر فلسطین در تهران بدون در نظر گرفتن ساختمان جدید تخلیه شد. این موزه نشانه‌ای از حمایت مردم ایران از مردم مظلوم فلسطین است.

«مجتبی رحماندوست» نویسنده، شاعر و عضو پیوسته فرهنگستان هنر به تخلیه این موزه اشاره کرد و اظهار داشت: «ساختمان موزه هنرهای معاصر فلسطین که متعلق به شهرداری است با حکم قضایی بدون در نظر گرفتن تازه برای آن در حال تخلیه است.»

وی با ابراز تأسف از این رخداد ادامه داد: «موزه هنرهای معاصر فلسطین تنها موزه‌ای در جهان است که در صورت تخصصی فلسطین و موضوع مهم آن پرداخته است، اما بی‌توجهی تمام در حال تخلیه و تعطیلی است. در حالی که اکثر نقاط جهان در تلاشند هولوکاست را برچسته و به مظلومیت آن و یهودیان بپردازند موزه‌های برزق و برق برای آن راه‌انداخته‌اند، در کشور ما که دردمی با روحیه دفاع از مظلوم به ویژه فلسطین دارد، موزه آن تعطیل می‌شود.»

این هنرمند و شاعر افزود:

«موزه‌هایی که در جهان به حمایت از

صهیونیست‌ها اتاندازی شده‌است با

قدرت تمام پابر جا هستند و در بسیاری

از مواقع بارانه تسهیلات قابل توجهی از

علاقه‌مندان میزبانی می‌کنند و گاهی هم

مخاطبان به ویژه دانشجویان را به اجبار

برای بازدید از آنها می‌برند. حال، مادر

ایران اسلامی که درازی تنها موزه هنرهای

معاصر فلسطین در دنیا است، به سادگی

تن به تعطیلی چنین موزه‌ای می‌دهیم

تا نگاه‌های متفاوت و تأمل‌برانگیزی را به

سوی خود در ایجاد جهانی جلب کنیم»

رحماندوست ادامه داد: «در

وضعیت سیاسی کنونی ایران و

منطقه و رخداد‌های متعددی که در

برای فلسطین به صورت روزانه در

حال شکل گیری است، تخلیه و

تعطیلی این موزه سؤال‌برانگیز و

متحیرکننده است.»

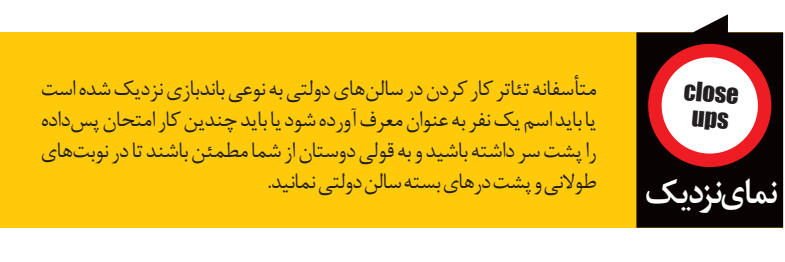
فرهنگی

فرهنگی ۸۸۶۹۸۳۷

در گفت‌وگو «جوان» با کارگردان نمایش «به حکم شما» مطرح شد

گلایه از باندبازی و داشتن پارتی

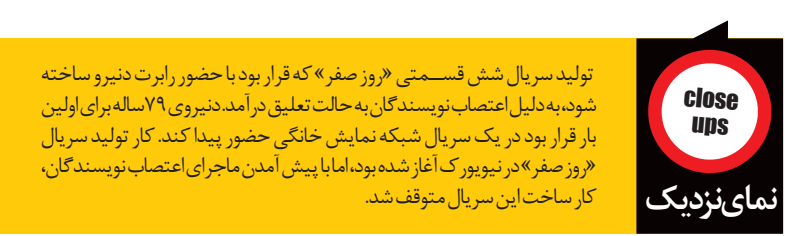

متأسفانه تئاتر کار کردن در سالن‌های دولتی به نوعی باندبازی نزدیک شده است یا باید اسم یک نفر به عنوان معرفی آورده شود یا باید چندین کار امتحان پس داده را پشت سر داشته باشید و به قولی دوستان از شما مطمئن باشند تا در نوبت‌های طولانی و پشت درهای بسته سالن دولتی نمانید.

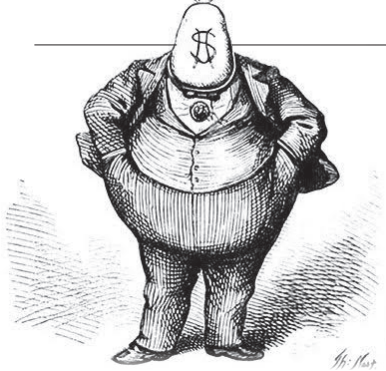
مشکل بعدی هم این است که همکاران تهیه‌کننده و سرمایه‌گذاران محترم هم مانند مسئولان دولتی به جوان ترها و چهره‌های توهپورا اعتماد نمی‌کنند و در نهایت تمام بار سنگین یک اجرا بر دوش کارگردان اثر و اعضای تیمش می‌افتد.
تئاتر در سال‌های اخیر به دلایل متعددی از جمله کرونا یا اغتشاشات، دستخوش تلاطم زیادی بوده، این شرایط برای گروه‌های جوان چه آسیبی داشته است؟
متأسفانه در کشور ما با کوچک‌ترین تلنگری همگی قصد تعطیلی تئاتر را پیدا می‌کنند و من از دوستانی که خودشان هم در این حیطه فعالیت می‌کنند، تعجب می‌کنم که چرا آنها هم مانند عده دیگر تئاتر را شغل نمی‌دانند و درصدد نابودی آن هستند. یادمان نرود که مشاغل دیگر هم در همان شرایط ناآرام ادامه دادند! تئاتر هم عاشقان زیادی دارد که بدون چشمداشت سال‌هاست فقط به امید رشد و دیده‌شدن از سمت مردم تلاش می‌کنند که ذات هنر به نظم مساوی با دیده‌شدن است.
به اجرای «به حکم شما» بپردازیم، چه شد که این نمایشنامه آلمانی را انتخاب کردید؟
این متن به دو دلیل برایم جالب بود؛ اول اینکه من خودم فارغ‌التحصیل رشته حقوق هستم و این متن هم توسط یک وکیل نگارش شده و دلیل بعدی اینکه این متن موقع خوانش شاید برای خواننده خالی از چالش باشد و ریتم مناسبی برای اجرا

«هوش مصنوعی» چالش جدی برای غول شبکه نمایش خانگی

«تفلیکس» حاضر نیست به نویسنده‌ها باج دهد

تغلیکس حاضر به شنیدن صدای اعتراض نشده و از تن دادن به خواسته‌های نویسندگان سر باز زده‌اند. خبر تعلیق ساخت «روز صفر» جدیدترین قربانی اعتصاب نویسندگان، باعث شد است بیش از پیش ماجرای حضور هوش مصنوعی در صنعت سینما بحث‌برانگیز شود. علاوه بر توقف تولید چند سریال تلویزیونی، برنامه‌های پرطرفدار تلویزیونی از جمله چند «تاک شو» نیز به دلیل اعتصاب نویسندگان با مشکل روبه‌رو شده و ساخت فصل‌های جدید آنها به تأخیر افتاده است. به رغم فشاری که نویسندگان عضو انجمن نویسندگان آمریکا برای رسیدن به خواسته‌های خود دارند، کمپانی‌ها نمی‌خواهند شرایط تازه را بپذیرند و برای همین تغلیکس حاضر نشده هیچ توضیحی

خبرنگارها

«حق ورود» بدهند!

حزب حاکم انگلیس می‌خواهد از خبرنگاران برای ورود به نشست‌های خبری «حق ورود» بگیرد.

تصمیم عجیب حزب محافظه‌کار حاکم انگلیس مبنی بر اخذ «حق ورود» از خبرنگاران جهت پوشش کنفرانس سالانه این حزب، انجمن رسانه‌ای این کشور را خشمگین کرد.

شماری از رسانه‌های انگلیسی، تصمیم حزب محافظه‌کار این کشور مبنی بر اخذ ورودی از خبرنگاران و رسانه‌ها جهت پوشش کنفرانس سالانه این حزب را «قانون چنگیزی» توصیف کردند! حزب محافظه‌کار انگلیس (توری) پارسال نیز برای خبرنگاران حق ورودی تعیین کرده و مدعی شده بود این کار ضرورت دارد، چون برخی رسانه‌ها ثبت‌نام کرده‌اند، اما در کنفرانس شرکت نمی‌کنند!

این حزب امسال نیز همان قانون را پیاده کرده است و خبرنگاران در صورت ثبت‌نام تا اول جولای باید ۱۳۷ پوند (۱۶۹ دلار) و سپس از این موعده، ۸۸۰ پوند (هزار و ۵۸۶ دلار) پرداخت کنند! انتزافی متشکل از نهادهای صنعت رسانه‌ای شامل گروه‌هایی همچون انجمن رسانه‌های خبری، انجمن ناشران و همچنین انجمن مطبوعات خارجی هشدار داده‌اند حزب رشی سوناک، نخست‌وزیر انگلیس «در جامعه‌ای دموکراتیک، بدعتی بسیار نگران‌کننده می‌گذارد.» این ائتلاف اعلام کرده است اعتراضات به‌طور منتقل‌قول تصمیم حزب توری جهت گرفتن حق ورودی از خبرنگاران برای حضور و پوشش کنفرانس را «فمردموکراتیک و برای منافع جامعه و مجموعه حزب محافظه‌کار زیانبار می‌دانند. در جامعه‌ای دموکراتیک، تمام کنفرانس‌های حزبی از لحاظ سیاسی و عمومی حائز اهمیت هستند، از این رو نباید هیچ چیزی اهم از حق ورودی مانع از آن شود که خبرنگاران نتوانند به مثابه چشم و گوش مردم رویدادها را پوشش دهند و اطلاع‌رسانی کنند.»

شعر رسانه عصر ماست

شعر از قرن چهارم هجری تاکنون به عنوان یک رسانه عمل کرده است و هنوز هم می‌تواند رسانه‌ای باشد که پیام‌رسانی کند.

سعید بیابانکی، شاعر و پژوهشگر ادبیات در خصوص کارکردهای اجتماعی شعر به خصوص کارکرد رسانه‌ای آن در انتقال پیام نکاتی را عنوان کرده است.

در دوره اول شعر فارسی، یعنی در دوره قصیده‌سرایی که از قرن چهارم شروع شده است تنها رسانه شعر، شعر بوده و رسانه دیگری نداشته‌ایم، آن هم در اختیار قدرت‌ها بوده است.

در روزگاری که نه تلویزیونی بود، نه کتابی و روزنامه‌ای بود و نه جهان مجازی‌ای، همه کارها را شعر انجام می‌داد. شعر شاعرانی چون انوری و عنصری که شاعران توانایی هستند، به نوعی شاعر رسانه‌ای بودند، یعنی شعرشان رسانه‌ای است و البته در اختیار حاکمیت.

اشعار دوره قصیده‌سرایی به لحاظ ادبی آثار قدرتمندی هستند، نمی‌توانید بگویید به درد نمی‌خورند، اما در عین حال

سرشار از اغراق هستند! اغراق‌هایی که اساساً به مبنایی ندارد یا بیش از آنچه هست، بیان شده است. این قدرت رسانه‌ای شعر است که در دوره‌های بعدی، کارکرد این قدرت تغییر پیدا کرده است.

شعر در روزگار ما و در سال ۱۴۰۲ هنوز هم رسانه است که کارکرد آن تغییر کرده، ممکن است کاری را که رادیو و تلویزیون انجام می‌دهد، شعر نتواند انجام دهد و کاری را که شعر می‌تواند انجام دهد، رادیو و تلویزیون نتواند انجام دهد یا بتواند، اما به‌نظم شعر به‌عنوان یک رسانه کامل و پرقدرت، ماهیت خود را حفظ کرده است.